

מערך שיעור

מגישות: רייצ'ל וראניה

<p>1. רציונל: השסע היהודי ערבי הוא מן השסעים הקשים ביותר עמו מתמודדת מדינת ישראל לאורך שנים. לשסע זה השפעה מכרעת על איכות החיים של אזרחי ישראל יהודים וערבים ועל עתיד שגשוגה של המדינה. במציאות הקיימת ערביי ישראל חיים כמיעוט מובחן ובלתי נטמע במדינה של רוב יהודי וכבעל זיקה לאוכלוסייה הערבית פלסטינית המצויה בסכסוך ישראלי – ערבי רחב, הנאבק ביהודים מזה עשרות שנים על השליטה על אותו חבל ארץ. מציאות מסובכת זו, נתפסת כמאיימת ומהווה קרקע פורייה לתחושת פחד, בורות, חרדה ודעות קדומות בשתי הקהילות. ממחקרים על עמדות בני נוער בהקשר של יחסי יהודים-ערבים ומחוויות המורים המתמודדים בשדה החינוכי עולים נתונים המצביעים על עוצמות של גזענות, פחד עיוורון, דה לגיטימציה, התבדלות וחוסר אמון הדדיים. רצינו לבנות סיטואציה שהילדים יוכלו לראות ולהבין שבתוך כל העדיפויות השונים בין ילד אחד לילד שני, בגדול כולנו דומים כי כולנו ילדים. רצינו לבנות מקום שהילדים יכירו אחד לשני בשאלות ובתחומים יותר חשובים ויותר קרובים להם.</p>
<p>2. הנושא: מי אני? מי אתה? (להכיר את האחר)</p>
<p>3. בחרנו בנושא זה כי: זה נושא שעולה בכל כיתה בכל גיל (אנחנו מלמדים בגילאים שונים ובתחומים שונים).</p>
<p>4. עזרים: אתרים באינטרנט, סקייפ, יוטיוב, חומרים שונים כמו לגו, גואש ופולסטלינה</p>

הפעילות	
<p>חלק 1</p> <p>בכיתה היהודית וערבית: התחלנו עם תמונות של כיתות בכל העולם ושוחחנו על איך זה דומה ושונה לכיתה שלנו (https://www.theguardian.com/world/gallery/2015/oct/02/schools-around-the-world-un-world-teachers-day-in-pictures) וגם ראינו סרטון קצר על זה מיוטוב (https://youtu.be/at2gAjtsgtk) ובדיוק בסרטון שמנו לב שכל הילדים מתנהגים באותו צורה למרות שנראים קצת אחר.</p> <p>גם שוחחנו על הדרכים השונים שאנחנו משתמשים בו לנסוע לבית ספר (רכב/אוטובוס/הליכה/אופניים) וראינו סרטון הזאת על דרכים מסוכנים שילדים אחרים עושים כשי ללכת לבית ספר (https://youtu.be/lhMk0_1BT3c).</p> <p>בסוף, פתחתי את ההצגה שלנו.</p>	
<p>חלק 2</p> <p>בכיתה היהודית וערבית: הכינו את התשובות של השאלות מחומרים שונים.</p>	
<p>חלק 3</p> <p>בכיתה היהודית וערבית: קראנו את המצגת של הכיתה השנייה וחשבנו על שאלות נוספות שאנחנו רוצים לשאול.</p> <p>הצגה של כיתה ערבית:</p>	

<p>https://docs.google.com/presentation/d/1fl_CUxd771JBHI49OujLGJnk4spu1mKvQ2Pul97ffXs</p> <p>הצגה של ביתה יהודית:</p> <p>https://docs.google.com/presentation/d/17gYAllhCRhsg8ZTq5ChmxxAUr14mTlxN32qFYXNqQwM/edit?usp=sharing</p>	
<p>חלק 4</p> <p>בכיתה היהודית וערבית ביחד: התקשרנו דרך סקייפ כדי לראות אחד את השני ושאלנו וענינו כמה שאלות נוספות.</p>	

שאלות בעקבות הפעילות

<p>ספרו איך הייתה הפעילות בביתה.</p> <p>הילדים נהנו מכל התהליך והתרגשו לכל דבר. הם אהבו לראות מה שהכינו וגם של כיתה אחרת שעשה אותו דבר. אנחנו חושבות שהנושא היה מקסים ומאוד חינוכי לילדים.</p> <p>הפעילות הכיתתית הייתה מאוד מעניינת ומהנה התלמידים שיתפו פעולה לאורך כל ארבעת הפעילויות והיה שיתוף פעולה בין התלמידים</p>
<p>מה למדתן מהעבודה המשותפת? האם שינתה אתכן?</p> <p>למדנו שזה מאוד חשוב לעשות עבודה משותפת וזה דרך מאוד מצליח ללמד את הילדים על הנושא. המנהלת של רייצ'ל. היציע שימשיך בשנה הבאה את הנושא הזה עם ג'בל מוכבר, השכונה ממש על יד בית הספר. מזה, ראינו שלפעמים עבודה קצרה יכול לגרום לעבודה יותר גדולה.</p> <p>למדנו גם שהרחבת ידע על האחר וגילוי קווי דמיון בין התלמידים חשפו בפני התלמידים עולם חדש פחות מאיים. הפעילות הזאת המורכבת מארבעה שיעורים חייבת להתרחב לקיום רצף של מפגשים מלאים, העוסקים במעגלי השייכות המרכיבים את חייו של התלמיד, תוך מציאת קווי הדמיון במעגלים אלו בין התלמידים משתי הקבוצות דבר שמבטיח הבנה טובה יותר של האחר</p>
<p>איך הגיבו התלמידים?</p> <p>הילדים הגיבו בשמחה ורצון גדול לשיתוף פעולה. הילדים נהנו ולמדו המון ורוצים לעשות שוב!</p> <p>היו חלק שקצת חששו, ושאלו מי אלה שרוצים לדעת עלינו כל זה, אבל למרות כל הספקות בהתחלה, כולם שיתפו פעולה</p>
<p>האם עמדתן בציפיות שקבעתן?</p> <p>אנחנו עמדו בציפיות. זה היה קצת קשה לנו לארגן את זה בזמן ולסיים כי היה לנו פעילויות מאוד מדהימות אבל בסוף, הצלחנו.</p>

הרצון הטוב והעז אצל שתינו דחף אותנו כל הזמן, היה אצלנו מוטיבציה לעשייה משותפת זו

האם היו דברים שהפתיעו אתכן?

לרייצל, התגובה של המנהלת שלה היה מאוד מופתע לה.

לראניה היה קצת מוזר התעניינות היתרה אצל חלק מהתלמידים.

האם נתקלתן בקשיים? איך פתרתן אותם?

היה לנו קושי רב למצוא רעיון שיעבוד בשתי הכיתות שלנו. זה לקח לנו המון זמן למצוא נושא ושיעורים שיהיו מתאימים לשנינו. בגלל שזה לקח יותר זמן, גם לקח לנו יותר זמן להתחיל ולארגן מה שעשינו.

מה המסקנות שלכן להמשך הדרך?

המסקנה שלנו היה שדרך מאוד חשובה לעבוד עם ילדים על הנושאים שלנו זה עם עבודה משותפת. הילדים צריכים להכיר אחד את השני כדי להבין שכולנו דומים וכולנו ילדים. כשהיינו בשיחות על הילדים בכיתות. שונות, אחד מהילדים שם לב שכולנו בני אדם וכולנו ילדים. זה בדיוק מה שרצינו להראות

מסקנה נוספת היא שצריך להיות בכל בית ספר מחויבות ערכית לחינוך לחיים משותפים ושיש בסיס טוב ליישום מחויבות זו.

בנוסף אנו רואות שחייב להיות הכרה ודיאלוג עם התרבות, החברה, ההיסטוריה, והאמונות של הקבוצות השונה.

וגם חייבים להתמודד עם סטריאוטיפים שליליים, דעות קדומות וגזענות כדי לנסות ולהפחית אותם.